

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus II. De Stupro, & cœteris vitiis carnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

sumptioni sic Barbos ibid. n. 1. & alii. Illam porro *violentam præsumptionem* fundant sequentes circumstantiæ 1. quando vir, & mulier, solus cum sola, nudus cum nuda in eodem lecto simul jacuisse per testes probantur cit. c. 12. Secundò quando vir, & mulier, nisi sunt simul in secretis locis; Menoch. l. 5. de præsumption: præsumpt. 41. n. 5. Barbos in c. 12. de præsumpt. n. 5. vel in latebris, & locis obscuris; Farinac. in praxi Criminal. p. 5. q. 136. n. 156. præsertim horis electis, & tam loco, quàm tempore illi malo fini opportunis. Quamvis autem hæ circumstantiæ (præsertim ea, si quis nudus cum nuda, solus cum sola in eodem lecto reperitur) dicantur *plene probare* carnalem copulam; ut tenent complures, inter quos Mascardus, Menoch. Perez, & alii apud Barbos in c. *litteris* 12. de præsumpt. non concludunt tamen per *necessè*; sed tantum *præsumtivè*; cum in re fallibiles sint.

ARTICULUS II.

De Stupro, & cæteris vitiis carnis.

952 **S**uprum apud Legistas latè accipitur, & comprehendit omnem coitum vetitum, sive cum virgine, quòd *Stuprum* propriè dicitur; sive cum vidua, & quavis corrupta, quæ est *fornicatio*; sive cum nupta, quòd est *adulterium*, sive cum consanguinea, qui est *incestus*: apud Theologos, Duce S. Thomà 2. 2. q. 154. a. 6. Stuprum sumitur præse, ac propriè, definitur in hunc modum: est *concubitus viri cum femina virgine, quo virginalis carnis integritas corrumpitur*: hoc est, quod virginis fœminæ signaculum violatur. Apud Canonistas sumitur pari modo pro illicita defloratione Virginis non præcedente matrimonio, sive ipsa consentiat in tali defloratione, sive non. Hinc illud definit Gratian. 36. q. 1. c. *lex*. 2. ibi: Stuprum autem propriè, Virginum est illicita defloratio, &c. Cæterùm esto stuprum propriè sit illicita Virginum defloratio non præcedente conjugali pactione, si tamen committatur *per vim illatam fœminæ*, addit malitiam mortiferam, proindeque in confessione necessariò aperiendam: secùs, si in defloratione nulla vis fœminæ inferatur. V. Molin. to. 4. tract. 3. d. 104. n. 1. Sanchez de matr. lib. 7. d. 14. n. 5. Azorium to. 3. lib. 3. c. 11. & Lessium lib. 4. c. 3. dub. 9. his præmissis, exponemus bre-

viter reliquas stupri species, in fine acturi de pœna Stupri.

Incestus est concubitus cum persona consanguinea, vel affine in gradu, jure divino, vel humano prohibito. c. *lex illa* §. *cum ergo* 36. q. 1. Committi potest multis modis 1. contractis incestis nuptiis; Secundò, si simul cum conjugato vel conjugata. 3. Si simpliciter, nimirum sine adulterio, aut prætextu nuptiarum & dicitur incestus simplex. De pœnis contrahentibus, & consummantibus incestas nuptias decretis, diximus l. 4. de incestu adulterino; & ratione adulterii, articulo præcedenti. Hodierno jure incestus simplex, in gradu jure humano duntaxat prohibito, habet pœnam de jure civili arbitrariam pro varietate circumstantiarum, ut testatur Zoëstus apud Pirhing. de adulter. n. 65. olim Clericus, qui carnaliter cognovit filiam suam spiritualem ex sacramento poenitentiae, deponendus erat ab ordine, officio, & beneficio, per c. *non debet* 30. q. 1. quod etiam dicitur, propter carnalem copulam cum cognatis spiritualiter per c. *omnes* 8. cum sequenti 30. q. 1. Ex hoc colliges ad incestum etiam revocari peccatum carnis inter conjunctos cognatione legati, vel spirituali; licet tale peccatum propriè incestus non sit, de quo V. reliqua lib. 4. tit. cir.

Sacrilegium, prout hîc accipitur, est concubitus cum persona Deo dicata per votum Religionis, vel Ordinis, qualis est persona Religiosa, vel in sacris constituta, ratione voti castitatis annexi ordinibus sacris. Sic Theologi communiter. Cæterùm in foro externo, seu contentioso, prout gravius à jure civili, & canonico punitur, est solus concubitus Clerici, vel Laici cum Moniali, Pirhing. h. t. n. 68. Et sacrilegium hoc modo sumptum, in Viro jure civili punitur pœnâ mortis. Authent. de SS. Episcopis §. *penult.* Collat. 9. quæ authentica etiam per Sacros Canones recepta est in c. *si quis* 27. q. 1. de jure autem Canonico, Laicus excommunicatur; Clericus autem privatur beneficiis, deponitur ab ordine, & ad perpetuam poenitentiam in Monasterium detruditur c. *si quis Episcopus* c. *si qua Monachorum* 27. q. 1. Monialis verò in strictius Monasterium Virginum detruditur, ut illic poenitentis, orationibus, & jejuniis vacet. cit. c. *si qua Monachorum*.

Sodomia propriè dicta, est coitus maris cum mare, vel fœminæ cum fœmina in vase

vase prapostero, ut colligitur ex c. *Ufus* 32. q. 7. huc reducunt aliqui etiam coitum viri cum femina in vase prapostero; sed licet hoc crimen sit vitium contra naturam, non est tamen sodomia strictè sumpta, cum hæc requirat *identitatem sexus*. S. Thomas 2. 2. q. 154. a. 2. Sodomitæ proprie dicti puniuntur, jure civili poenâ gladii §. *item lex Julia*. Instit. de public. Judic. quæ poena approbatur c. *Solicitatores* dist. 1. de poenitent. In quibusdam autem locis combuntur. Azor. p. 3. l. 3. c. 19. saltem post mortem. Hæc poena mortis locum habet tam in agente, quam in patiente. Julius Clarus. §. *Sodomian*. 2. & ambo sunt ipso jure infames: jure autem Canonico, Sodomitæ, si sint *laici* excommunicantur: *Clerici* beneficiis privantur, omnino deiciuntur ab ordine, & statu Clericali, &c. de quibus vide Pirhing à num. 71. qui num. seq. addit constitutionem Pii V. jubentis, Clericos sodomiam *exercentes*, degradandos, & brachio seculari tradendos. Prædictas autem poenas intellige, de sodomia *strictè* sumpta, eaque *consummata*. Sic Azor cit. c. 20. q. 4. Crimen autem illud est fori mixti coll. ex c. *Clerici*, de Excessibus Prælat. & docet Clarus. §. *Sodomia*. n. 3.

956 *Besialitas* contingit, quando quis cum bruto animali commiscetur. Hoc crimen si opere consummatum sit morte punitur, c. *Mulier* 15. q. 1. de quo videri potest Azor c. 22. q. 1. Sed hoc intellige, ut dictum est, si crimen hoc sit opere completum, *consummata* nimirum copulâ; secus enim poenæ mortis locus non est; & ideo crimen solum attentatum, aut inchoatum, sed imperfectum sub poenam legalem non cadit, nisi hoc ipsum exprimat.

957 *Fornicatio* latè sumpta supponit pro quolibet illicito concubitu extra matrimonium; strictè autem pro concubitu soluti cum soluta, & sic dicitur fornicatio simplex. Hujus poena jure canonico est arbitraria; quamvis Clericus in sacris puniendus sit suspensione ab officio, sic Jul. Clarus cit. *Concubinatus* autem est crimen, quod committitur, domi suæ, vel alienæ servando mulierem solutam ad usum carnalem, pro quo quis eâ uti consuevit. Quæ poenæ jure novo Tridentini statuta sunt in Laicos, vel Clericos concubinarios, constat ex sess. 25. de reform. c. 14. Videri etiam possunt à nobis dicta l. 4. decret. ubi pluribus exposuimus, quo sensu nomen *concubina* accipia-

tur in sacris literis, & canonibus, quando *Concubina* de jure permixta dicuntur. *Concubina* enim illæ erant illis temporibus *Uxores*, sine instrumentis dotalibus, vel aliis solemnitatibus olim ad honestatem desponsatæ requisitis, de quibus agitur c. *aliter* 30. q. 5. Hic autem concubinatus sumitur pro concubitu illicito, qualis est inter virum, & mulierem domi libidinis causâ retentam, nullo inter eos conjugali vinculo constante.

Lenocinium exercetur aliis dando, vel 958 procurando concubitûs illicitos, quæstus causâ; & qui hoc faciunt, *lenones* appellantur. Molina tom. 4. de just. tr. 3. d. 97. n. 1. quinque *lenonum* genera distinguit. In primo (inquit) sunt, qui circa suas proprias uxores lenocinium exercent. In secundo, qui lenocinium exercent circa feminas, quæ in loco publico degunt, participando de illarum lucro. In tertio, qui lenocinium exercent circa eas, quæ in domibus privatis sunt. In 4. qui lenocinium exercent circa eas, quas ipsi in ipsorum domibus habent, sive eorum ancillas, sive liberas. In 5. qui domum ipsi exhibent, fornicari ibi volentibus. Ratione circumstantiarum diversimodè puniuntur *lenones*, ex Ordin. Crimin. ab artic. 122, his præmissis:

Quæres 1. quæ sint Stupratorum poenæ? 959
R. eum, qui cum Virgine, vel vidua, *honestè vivente* commisit stuprum *non violentum*, de jure civili puniri confiscatione bonorum, si sit honestus; si vilis verberatione, & relegatione. §. *Item lex Julia*. Instit. de public. Judic. Si autem *violentum*, poenâ legis Julix, de vi publica; vel etiam poenâ capitis. Hodie tamen poenæ juris civilis, etiam in terris Imperii, locum non habent, sed solum poenæ juris Canonici, ut docet Julius Clarus §. *Stuprum* n. 3. nisi parentes puellam violatam illi dare nolint, sed contra illum agant criminaliter. De jure autem Canonico Stuprator, puellam violatam, tenetur, vel ducere, vel dotare c. 1. h. t. & c. *pervenit* 2. eod. pro quo not. 1. per hoc capitulum, secundum, non limitari primum; cum hoc sit ab Innocent. III. illud à Gregorio I. qui longè præcessit illum. Not. 2. si vel parentes puellam illi in uxorem dare nolint, vel ipsa illi nubere non velit, aut vir eam ducere non possit (aut quia est disparitas, aut alia gravis causa) Stupratorem non liberari ab illa dotanda eâ dote, vi cujus

acquirere possit matrimonium æquè bonum, ac habuisset vi status sui, si non esset violata. Si autem stuprator Virginis sit Clericus, punitur pœnâ arbitrariâ, vel depositionis, vel suspensionis, vel pecuniariâ; nec per hoc liberatur ab ea dotanda.

960 Not. 3. mulierem stupratam, præsumi fuisse Virginem, & invitam, nisi stuprator contrarium probet; quia vitium, & consensus in illud, cum sit quid facti, non præsumitur. Censetur tamen spontè consensisse, si aberat metus injustus, dolus, & fraus, vel magna verecundiæ vis ob reverentiam stupratori sollicitanti debitam, aut ob ejusdem potentiam.

Not. 4. si stupratori *consentienti* violata velit nubere; illum non teneri ad aliquod amplius ante Judicis sententiam; & parentem teneri illi dotem constituere perinde, ac si violata non fuisset; quia matrimonio secuto purgatur præcedens macula.

Not. 5. stupratorem liberari ab omni debito parentibus violatæ in conscientia præstando, quousque non accedit sententia Judicis, si violata spontè obligationem remisit. Nam debitum parentibus præstandum, ante sententiam Judicis fundatur in obligatione, quâ tenetur puellam servare indemnem; ergo hoc remittente, cadit illud.

961 Not. 6. Si puella, antequam cum stupratore transigatur, æquè bene nubat, ac si violata non fuisset, stupratorem in conscientia ad nihil amplius teneri; quia sic non amplius extat cum effectu damnum puellæ illatum. Sic Haunoldus tom. 1. de jure, & Just. tr. 2. à n. 687. Si autem quæras, quæ actio competat parenti puellæ stupratæ? & quod actio injuriarum ex l. 1. §. usque adeo ff. de injuriis ibi: *usque adeo autem injuria, quæ fit liberis nostris, nostrum pudorem pertingit, ut etiamsi violentem filium quis venderit, Patri, suo quidem nomine competit injuriarum actio.*

962 Not. 7. licet ei, qui commisit stuprum, voluntarium stupratæ, statuatur, ut eam, vel ducat, vel dotet; hoc tamen intelligi, si ipse eam seduxit, juxta c. 1. de adulteriis, ibi: *si seduxerit quis Virginem nondum desponsatam, dormieritque cum ea, dotabit, eam, & habebit uxorem;* ubi tamen particula *&* ex usu jam recepto resolvitur in disjunctivam, vel; id quod etiam colligitur ex c. 2. eod.

Not. 8. cum pœna, stupratam dotan-

di, vel ducendi, sit in compensationem injuriæ per stuprum illatæ mulieri corruptæ, probabilius ei non esse locum, ubi stuprum est *voluntarium stupratæ*; quia sic nullam injuriam passa est.

Not. 9. si stuprator asserat, puellam ultro absque dolosa seductione consensisse, puella verò dicat, se fuisse dolosè seductam, præsumendum esse pro puella, eò, quod plerumque contingat mulieres dolo seduci, sic Haunold. cit. tom. 6. tr. 2. n. 585.

Not. 10. stupratorem condemnatum, ut stupratæ solvat dotem, teneri statim, non quidem post illatum stuprum, sed post condemnationem, arg. L. unie. C. de Raptu Virg. §. 1. ibi: *sive maritum volentes accipere, in sua pudicitia manere noluerit, pleno dominio sancimus applicari;* cum sit pœna absolute imposita.

Not. 11. si conjugatus puellæ intulit stuprum voluntarium, interveniente deceptione, & seductione per blanditias, promissâ, & similia, seductam, scientem ejus conjugium, non posse exigere dotem, sed tantum agere actione injuriarum. Quia debitum dotis substituitur solum in casum, quo mulierem non stupratam ducere recusat stuprator, cum possit, & illa non posse ignoravit, si enim scivit, suâ culpâ damnum patitur. Nam; *quod quis ex culpa sua damnum sentit, non intelligitur damnum sentire* l. 203. ff. de Regul. jur.

Not. 12. quando puella pro usu sui corporis in certo pretio cum stupratore convenit, eo persoluto stupratorem ad nihil amplius teneri, tum quia sic damnum passa est *volens*, faciendo venalem usum sui corporis; tum quia sic eligendo vitam meretriciam renuntiavit juri alioquin à lege inducto in favorem honestarum mulierum.

Not. 13. probabilius esse, concubitum cum puella non invita, non esse stuprum *violentum*, licet quis vim intulerit, non ipsi personæ, sed ædibus, perfringendo portas, per fenestras ope scalarum penetrando ad eam; nam jura, quæ loquuntur de stupro *violento*, requirunt vim *in personam invitam*, & reluctantem. Ex hoc colliges stuprum censerî *violentum*, si puella poculo amatorio, vel ebrietate eo sine inducâ (ut omnino incompos sui, & altissimum dormiens, facilius corrumpatur) à stupratore cognosceretur, cæteròquin, non extinctâ omnino naturali apprehensione honestatis, non facile consensura.

Not.

965 Not. 14. non esse indubitatum signum, puellam non fuisse invitam, si ex concubitu stupratoris concepit. Nam etiam reluctante, quantum potest, appetitu rationali, excitari potest appetitus sensitivus ad causandam etiam invitam seminationem, generationi prolis probabiliter necessariam.

Not. 15. committentem stuprum violentum cum puella nondum viripotente, seu pubere, rupto tamen virginali claustro, per l. 38. §. 2. ff. de poenis, damnari ad metallum; si vilis sit; si honestus, mitti in insulam; hodie verò, loco damnationis ad metallum (cum amplius in usu non sit) esse fustigationem, & relegationem; si autem cum impubere committat stuprum violentum à fortiori est poena capitis.

966 Si quæras 1. qualem alimentationem proli ex stupro natæ, subministrare teneatur stuprator? R. Multos opinari, quod nullam, nisi post triennium, fundamentum desumentes ex l. 9. C. de patria potestate, ubi dicitur: jure manifesto monstratum declarari remedium alimentorum majori trimo petenti ejus nomine apud Præsidem: Sed Carpzovius apud Haunold. cit. n. 593. negat ex hac lege intentum probati, eo quòd lex solum loquatur de alimento lactis, quod tunc ante triennium non solent infantes ab lactari. Et ideo probabilius est, expensas in alimenta dietæ prolis esse faciendas à

stupratore, non tantum post triennium; sed etiam, si quæ fieri deberent ab lactato infante ante triennium; aut si matre non valente præbere lac, conducenda foret alia nutrix; nec istam obligationem finiri, donec judicis arbitrio videatur proles ipsa sibi alimenta procurare posse. Sic Haunold. cit. n. 593. Hoc enim debitum est de naturali parentum obligatione; si autem contingeret matrem, propter suam inopiam, destitui alimentis necessariis ad præbendum lac infanti, stuprator teneretur etiam expensas dare in alimenta Matris; cum id ponatur necessarium, ut lacte matris alatur infans, ceteroquin non valituræ maternum lac & officium præstare infanti.

Si quæras 2. quis lite pendente debeat prolem alere, si stuprator, non negans copulam, neget prolem esse suam, allegans, se reperisse mulierem prius corruptam ab alio, & ex hoc prolem susceptam probare contendens? R. cum præsumptio stet contra stupratorem, quam diu non probat contrarium, ipsum teneri: in casu demum, quo mulieri dedisset jam pecuniam vel transactione conventam, vel à Judice impositam, & solutam, hanc probabilius repetere non posset etiam prole mortuâ, cum certum pro incerto ex transactione datum sit, justo Matris solatio.

QVÆSTIO XVII.

IN TITULUM XVII. DE RAPTORIBUS, INCENDIARIIS, ET VIOLATORIBUS ECCLESJARUM.

Actenus egimus de criminibus contra Deum, eorumque poenis, præsertim Ecclesiasticis; exposuimus etiam quædam, quæ sunt contra proximum, & prohibentur 4. 5. & 6. præcepto decalogi. Sequuntur ea, quæ sunt contra præceptum 7. qualia sunt, quæ committuntur à Raptoribus, incendiariis, & Ecclesiarum violatoribus.

ARTICULUS I.

De Raptoribus.

Raptor est, qui committit raptum, vel rapinam; hæc enim duo distinguenda sunt juxta præsentem tractationem. Nam raptus est circa mulieres, rapina est circa res. Raptus mulierum fieri potest vel causâ in eundi matrimonium cum rapta; vel solum causa libidinis exercendæ cum illa. Raptus prout subjicitur poenis, requirit abductionem de uno in alium locum moraliter diversum, & includit vim factum vel raptæ, vel iis,